

{ אז נדברו }

פרשת משפטים תשפ"א | גליון מספר 501 | לסדר: "כל אשר דבר ד' נעשה ונשמע"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

משנכנס אדר מרבים בהתרענונות... הגיע הזמן "לטפח את עצמי"!!!

זהו!!! זו השבת האחרונה של שובבי"ם... יש פה הזדמנות... מישוה עורר אותי לכתוב על הנושא של תשובה... אמרתי לו: מה תשובה...?? תשובה זו הגדרה מאוד כללית... על כל דבר צריך לחזור בתשובה... הוא ענה לי: לא נכון!!! תשובה זה "להיות יהודי יותר טוב"!!!

המשפט הזה תפס אותי... "להיות יהודי יותר טוב..." זה לא נשמע משהו מסובך... גם הרבה פחות כוללני... אנחנו לא מדברים פה על איזה תיקון גדול ורחב היקף... **בסה"כ להשתפרו!!! אמר הקב"ה: "שפרו" מעשיכם** רבש"ע: אני רוצה לזוז קדימה... אני רוצה להיות ילד יותר טוב שלך... אה... זה נשמע קצת אחרת... לא מדברים פה הרים וגבעות... רק להשתפר... להיות יותר טוב... המילה להשתפר זכורה לי בתור ילד... הרב"ה שלי ידע עם מי יש לו עסק... הוא לא ציפה ממנו לשינוי מהותי... אבל הוא כן רצה לראות אצלי רצינות ונכונות... הוא בסה"כ ביקש ממני שאני אשתפר וזה הספיק לו... וזה מה שאומר המדרש: "אמר הקב"ה לישראל אם שפרתם את מעשיכם, הריני נעשה לכם כשופר, מה שופר מכניס בזו ומוציא בזו, אף אני הופך לכם מידת הדין למידת רחמים..." כן... זה בדיוק מה שאנחנו צריכים... אנחנו אמנם לא תוקעים כעת בשופר... אבל אנחנו תוקעים בקרן של הקורונה והקרן הזו עד כה הייתה קרן של דין... ואם רק נשפר את מעשינו... הקב"ה יכול לעשות מהפך שהכל יתהפך לרחמים... כן... כמו בשופר שמכניס בזו ומוציא בזו... כך בקרן של הקורונה... אמנם נכנסנו בדין... אבל לכה"פ לקראת היציאה - נצא ברחמים!!!! כולנו תקווה שאנחנו לקראת היציאה מהקרן הזו של הקורונה... מי יתן שנהיה כבר בסוף... אבל גם כשאתה נמצא ביציאה מהקורונה זה עדיין לא אומר שזה רחמים... היה דין ונגמר... מוצה... אבל כאן!! כאן מבטיח לנו ה' שאם נשפר את מעשינו אנחנו יכולים להפתיע בדיוק בנקודת היציאה ולצאת מכאן עם רחמים... איך בדיוק? תן לרבש"ע את הדרכים שלו... אנחנו צריכים להיות עסוקים בשפרו מעשיכם שלנו... משהו!!! משהו לזוז... משהו לשפר... משהו שאני כבר עושה... ולעשות אותו יותר טוב... לסגל עוד כמה מצוות ומעשים טובים...

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,

חיפה

תודה מראש!!!

בשנים האחרונות נחשפתי למושג חדש ומרענן שנקרא **"אני מטפל בעצמי"!!!** אני רואה בן אדם שהולך לטיפול רגשי... משלם טבין ותקילין... שאלתי אותו: מה... מה הסיפור?? קרה משהו? דווקא לא משהו מיוחד... נו... אז מה הביא אותך להשקיע בטיפול רגשי... ללכת ולשלם סכום כזה נכבד? מה הוא עונה לי?? **החלטתי לטפל בעצמי!!!** אני סוחב כל מיני משקעים מהעבר ויש לי כל מיני חסימות רגשיות... **והחלטתי שהגיע הזמן לתפוס את עצמי לידיים ולטפל בעצמי...** תפס אותי המשפט המרענן הזה... יש פה בן אדם שיום אחד נעצר והחליט לתפוס את העניינים בידיים ולטפל בעצמו... אותו סיפור אצל הרופא שיניים... אני שונא רופא שיניים שנאת מוות... ולכן תמיד הלכתי אליו רק כשכלו כל הקיצין (והמצב היה נראה בהתאם) אבל חבר שלי?? יום אחד פגשתי אותו כולו שש ושמתח... מה קרה? אני הולך לרופא שיניים... לא הבנתי... ו... ולשמחה מה זו עושה? מה האושר הגדול?? מה פירוש... **אני הולך לטפל בעצמי... אני משקיע בעצמי...** אני לא מזניח... ב"ה בזמן האחרון הסתדרתי כלכלית וסו"ס אני יכול להרשות לעצמי **לטפל בעצמי!!! לטפח את עצמי...**

הייתי בהלם!!! איזו תפיסה מפתיעה... אף פעם לא חשבתי על כזו גישה... כשאתה יושב בהמתנה לרופא שיניים... אני מרגיש כמו נידון לגרדום... ואילו הוא יושב **באותו** חדר המתנה בתחושה: אני מטפל בעצמי!!! מטפח את עצמי... לא מזניח... לא מדהים??

על אותו משקל: כשאנחנו מדברים על תשובה... אפשר לגשת לתשובה כמו שאני ניגש לרופא שיניים... אוף... יש לי חור בשן... אוף... יש לי עבירות וצריך לסתום אותם עם תשובה... אבל באותה מידה אפשר לגשת לזה כמו חבר שלי... **יופי!!! הגיע הזמן לטפל בעצמי** סו"ס תפסתי את עצמי לידיים... די להזנחה... די לגרירת רגלים... הגיע הזמן לבצע שינויים... לעשות משהו עם עצמי...

כן... זו הגישה האמיתית והנכונה של תשובה!!! אני רוצה לחזור לעצמי... לחזור לקשר הבריא שלי עם ה'... זה חסר לי... אני מרגיש הזנחה... אני מרגיש ליאות פנימית... משהו בנפש שלי לא מטופח... הגיע הזמן להשקיע בעצמי!!! להסיר אבנית... לסתום חורים... לעשות כתרם לה'... ולסיים כמה טיפולים משמרים... זה... זה לא **טיפול** שיניים!!! זה **צחצוח** שיניים!!! זה מרענן...

כן... שובבי"ם זו תקופה של ריענון של תשובה... לשפר... לתקן... לטפח... ולהזדרז לעשות את זה רגע לפני שנגמר שובבי"ם... רגע לפני שאנחנו שוב חוזרים לשגרה של השנה... ורגע לפני שאנחנו יוצאים מהסגר... רגע לפני!!! זה זמן לתפוס את עצמי לידיים ולהחליט לטפח את עצמי... להשקיע בעצמי... לסתום כמה חורים מוזנחים בעבודת ה'... ולהתחיל קשר בריא עם ה'... להחליט על שיחה **יומיומית** עם ה'... לפני ה' ישפוך שיחו... לפגוש את ה' יום יום... לרענן את הקשר... להשקות את מערכת היחסים... בקיצור: להתרענן!!! כל נשכח... ראש חודש אדר בפתח... משנכנס אדר מרבים **בשמחה**... וכבר שאלתי את חבר שלי: מה הוא כ"כ **שמח** בדרך לרופא שיניים? נו... ומה הוא ענה לי?? אני מטפח את עצמי!!! אז הנה... יש לנו סיבה טובה מה לשמוח בחודש אדר... החלטתי לטפח את עצמי... להפסיק להזניח את הקשר שלי עם ה'... אנחנו עובדים על זה... מצפים את הנושאים על השלחן... מטפלים במה שדרוש תיקון... וממשיכים עם הפנים קדימה... משנכנס אדר מרבים בשמחה!!! מתרעננים בקשר עם ה'... חודש טוב!!! **ו... ומחודש!!!**

מה עושה מי שלא אוהב להגיד-

לא??

תשמע סיפור... אני מכיר שני הורים מתקופת הסגר של הקורונה... שני ילדים הגיעו הביתה וביקשו אותה בקשה בדיוק... אבא... תן לי לשחק במחשב... אבא אחד החליט להיות אבא רע!!!! הוא לא הסכים בשום פנים ואופן שהילד שלו ישחק במחשב!!! ובתקיפות שאינה משתמעת לשני פנים הוא הודיע לו חד משמעית: אתה לא נוגע במחשב ויהי מה... ואם אני תופס אותך נוגע אפילו רגע אחד במחשב אני מעניש אותך... הילד נבהל מהתגובה הכ"כ נחרצת של אבא... בכה... היה עצוב...

לעומת זאת ההורה השני בהתחלה התלבט האם להסכים לילד שלו או לא... בסוף הוא החליט להרשות... סוף סוף זה לא חכמה להיות האבא הזה שאומר כל היום לא!! זה לא בריא שהילד שומע את אבא אומר כל הזמן לא לא לא!!! ילד שמתרגל לשמוע את אבא שלו כמו פטיפון אומר כל היום אני לא מרשה... אני לא מרשה... אני לא מרשה... ילד כזה עלול לפתח ריאקציה נגד אבא שלו! אבא שלו מצטייר אצלו כ-לא אחד גדול! ולכן החליט אותו אבא שבנסיבות הנוכחיות הוא מרשה... אני מרשה לך לשחק במחשב... כמוכן עם גבולות... לא יותר מידי הרבה... **ותכל'ס מה היתה התוצאה???**

ילדים כידוע אין גבולות!!! והילד שלו התחיל לשחק ולשחק ו... ולשחק... ואבא שלו קורא לו: נו דודי- תלך לאכול... כן... אבא... עוד רגע... אחרי עשר דקות... נו דודי... תסגור את המחשב... כן כן... עוד כמה רגעים... סו"ס הילד הגיע לאכול... ומיד אח"כ שוב חוזר למחשב... די דודי!! עד כאן!! **אני לא מרשה יותר...** אבל אבא... אני בדיוק באמצע... טוב... עוד עשר דקות תסגור את המחשב... אחרי עשר דקות... נו... אמרתי לך לסגור... **אני לא מרשה יותר!!** אחרי חצי שעה שוב הוא מוצא אותו עם המחשב... דודי... מה זה צריך להיות?? **אני לא מרשה...** אחרי ארבעים דקות שוב... אמרתי לך **שאני לא מרשה!!** וכן הלאה וכן הלאה... בשלב מסוים הילד סגר את המחשב באנחה והפטיר בשקט: כל היום לא מרשה... לא מרשה... לא מרשה... **כל היום לא מרשים פה בבית הזה...**

לעומת זאת בבית השני... האבא הרע הזה שעל הפעם הראשונה לא הירשה לבן שלו לשחק במחשב בכלל בכלל... הוא באמת היה אבא רע!!! אבל פעם אחת הוא היה רע!!! פעם אחת הוא אמר לא מרשה וזהו!!

כעת... כששני הילדים האלו יחזרו מהסגר... אם נעמיד את שני הילדים האלו אחד מול השני ונשאל אותם: אבא שלכם... האם הוא יותר מרשה או יותר לא מרשה?? הילד שאבא שלו **הירשה לו** לשחק במחשב... יקפוץ ויגיד: אבא שלי יותר לא מרשה... כל הזמן הוא לא מרשה... ולמה?? כי היות והוא הירשה לילד שלו לעשות משהו שמאוד מאוד קשה להציב שם גבולות!! הוא הזמין במו ידיו את המאות פעמים ביום שהוא נאלץ להגיד לילד שלו שוב ושוב אני לא מרשה לא מרשה לא מרשה... לעומת זאת האבא השני שהתעקש בקנאות להמשיך להיות

האבא **הטוב** שתמיד מרשה ותמיד דואג שתהיה אוירה טובה בבית... דווקא בגלל זה ברגע שהבן שלו ביקש לשחק במחשב... אבא חתך בסכינא חריפא ואמר לא!!! אבל עד הסוף לא!!! אפילו לשניה אחת לא!!! ולא!!! ולא!!! האבא הזה אמנם לא הירשה... אבל פעם אחת הוא לא הירשה... ומכאן ואילך הילד הזה הגיע לאבא שלו למשך כל תקופת הסגר... אבא... אני יכול לצבוע? **כן!!** לצייר? **כן!!** לנסוע באופניים? **כן!!** כמעט הכל כן... כי סו"ס ילד צריך לשחק וצריך לאפשר לו... הילד הזה הלך עם אבא שלו לחנות וראה משחק ילדים... אבא... אתה יכול לקנות לי?? **כן!!** וחוברת צביעה?? **כן!!** בטח שכן... מסכן הילד הזה... נמצא כל היום בבית... חייבים לתת לו תעסוקה... אז כן... מה שרק אפשר לתת אני אתן...

הדברים האלו כ"כ פשוטים!! אין אחד שלא מבין את זה!!!

כלפי מה הדברים אמורים?? אז כאן חשוב להבהיר: לא באתי פה לפתוח נושא חינוכי... בפרט!!! בפרט לא בתקופת הקורונה שאי אפשר לדון ויש הרבה בתים שזה היה פשוט בלתי נמנע... אז עזוב... הבאתי את זה רק בתור דוגמא... **דבר אחד רואים פה בבירור:**

בניגוד למה שנראה לנו... להציב גבולות זה לא להיות רע!!

אדרבה ואדרבה... דווקא הצבת גבולות זה אינטרס של האיש הכי טוב!! היות ואני רוצה להיות טוב... ולגמרי טוב... היות ואני בן אדם מאוד חיובי שאוהב רק את המילה **כן** ושונא את המילה **לא**... לכן אני מנקה את השטח ויוצר גבולות מאוד ברורים... אני מנטרל מראש כל נקודת חיכוך שעלולה לגרום לי להגיד את המילה **לא** יותר מפעם אחת!!!

לא לחינם אומר הזוהר הקדוש שדווקא יצחק אבינו עמוד הגבורה נקרא יצחק על שם **השחוק**... למה?? כי רוב השחוק והשמחה שיש בעולם שרוי דווקא אצל עמוד הגבורה!! דווקא אצל מי שיודע להציב גבולות!!!

אוי אוי אוי... כמה שאנחנו פוגשים את זה בשטח... דוק ותשכח... דווקא האיש החזק והתקיף שיודע להגיד את המילה לא ומילה שלו זו מילה... דווקא הוא יכול להיות נחמד ואדיב ולהגיד כן... וזה תמיד יהיה בגבול הטעם הטוב... אבל האיש המתוק שהמתיקות שלו נשפכת והוא לא יודע להגיד לא... אצלו תמיד יש עצבים... הוא תמיד מרגיש מנוצל... הוא לא יענה בטלפונים כי הוא לא יודע לגמור שיחה... ויחשוב מאה פעמים האם לעזור למישהו כדי שלא ינצל אותו... הוא זה שמוצא את עצמו כל היום נדחק לפינה ואומר לא... אבל לא סתם לא... אלא בעצבים... לא!! די!! תפסיקו!! אי אפשר כבר... אני לא פראייער שלכם (מניסיון...)

בקיצור: להציב גבולות ברורים זה אינטרס נטו של אדם שרוצה שיהיה טוב!! יש בזה אינספור דוגמאות בחיים... אבל הדוגמא הכי בולטת שאנחנו פוגשים בתורה זה דור המדבר!! שים לב לדבר מאוד מעניין:

עם ישראל היו במדבר ארבעים שנה!!! במשך הארבעים שנה היו לעם ישראל הרבה מעידות... חטא

העגל... חטא המרגלים... קורח ועדתו... מתאוונים... קברות התאוה... **אבל שים לב:** כככל הנפילות האלו... כולם מרוכזים בשנה וחצי הראשונים ליציאת מצרים!! תבדוק את זה... כל "אשר הקצפת את ה' אלווקיך במדבר" כל זה היה רק בשנה הראשונה וזהו!! מאז 38 שנה של שקט... שום חטא... שום מעידה... (חוץ ממי מריבה וחטא פעור שזה היה דווקא בשנה **האחרונה**)... במשך 38 עם ישראל יושבים ועמלים בתורה... דור דעה בלי תקרית אחת... איך אתה מסביר את זה?? איך אתה מסביר איך כל המעידות מרוכזות לתקופה אחת??

ההסבר הוא מאוד פשוט:

בא ניקח לדוגמא את קורח ועדתו... ברגע שקורח הקהיל את כל העדה על משה רבינו... **עוד באותו יממה!!!** האדמה כבר פתחה את פיה ובלעה אותו ועדתו... ולמחרת יצאה אש ושרפה 250 ראשי סנהדראות... בקיצור: בום בום בום... תוך שלושים ושש שעות היה שם חרדת אלוקים!!!

תחשוב שלפני שלושים שעות הכל היה רגוע... היה פה קורח והשטעטל שלו... היו פה 250 ראשי סנהדראות חשובים... רק פתחו את הפה... רק העיזו לעשות ליצנות ממשה ואהרן... ותוך יממה אחת פצצת אטום... זה נבלע באדמה... זה נשרף... איזה פפחד!!!! ובאמת גם משה ואהרן בעצמם מזדעזעים: רבש"ע מה קרה?? האיש אחד יחטא ועל כל העדה יקצוף... איש אחד!! לילה אחד!! בסה"כ לילה אחד עשה קצת בלגן וכזה חרון אף איום ונורא?? נו... מה התשובה???

אבא שבשמים כעת כועס כי יש מחלוקת!! ואבא שבשמים הרי **לא אוהב** לכעוס על הבנים שלו... ומרוב שהקב"ה לא אוהב לכעוס... אבא שבשמים נחוש שלא לכעוס עוד פעם אחת נוספת... נו... מה עושים שזו תהיה הפעם האחרונה שה' כועס?? אז ככה: בשביל זה עעעעל הפעם הראשונה... על הלילה הראשון שקורח רק מתחיל לעשות מחלוקת... ה' מפגין כעס אדיר בקנה מידה עוצמתי... בום בום בום... האדמה נפתחת... אש בוערת... אנשים מתגלגלים ונבלעים באדמה... כלל ישראל נסים בבהלה ונשארים עם טראומות של שנים!!! זהו!! רבש"ע: זה בסדר... אנחנו- מחלוקת יותר לא נעשה... אין על מה לדבר!! מהיום יהודי שרק בטעות מתחיל לעשות מחלוקת כולם מתחילים להרגיש את הריצפה רועדת... יש לנו טראומה... פעם אחת התלוננו לילה שלם!!!! לילה אחד בסה"כ ישבנו והתלוננו למה העליתונו ממצרים... וקבלנו כזו מהלומה על הראש... "במדבר הזה יפלו פגריכם" שזהו!!! נכון לשלושים ושמונה שנה הקרובות אין סיכוי שמישהו יעזב להתלונן...

עכשיו תאר לעצמך שבשנה הראשונה הקב"ה היה מעניש קצת פחות בחומרה... כשקורח היה עושה מחלוקת ה' היה מעניש רק את קורח... כן... האיש אחד יחטא- ולכן רק הוא נענש... היינו טיפה נבהלים... ואחרי שבו... דתן היה מתעורר... מתחיל למתוח את החבל... שוב הקב"ה כועס... כעת שוב צריך להעניש והפעם את דתן... שוב אנחנו נבהלים מה... ואז אחרי שבועיים מגיע התור של אבירם... גם

שוב הרבנים האלו חסמו לי... אאאאוף... כל הזמן חוסמים וחוסמים וחוסמים... הכל אסור... בלב שלו התפתח איזשהו מרי... המרי המוכר... די... תפסיקו כבר עם כל החסימות שלכם... תפסיקו עם כל העומס דת הזה... במילים אחרות: כל הזמן ה' לא מרשה לא מרשה לא מרשה... די רבש"ע... תרשה לי משהו...

אותו בחור פגש את חבר שלו!!! את אותו חבר ששבר פעם אחת ונגמר...

והוא שאל אותי: תגיד לי: איך אתה מצליח להסתדר בלי המכשיר... מה... אתה לא מרגיש עומס דת...??? כל דבר חסום... כל אתר הכי פשוט ועדת הרבנים חוסמים לך... איך אתה מסתדר עם זה?? זה לא מעצבן אותך?

אותו אחד כמעט ולא הצליח להבין על מה חבר שלו מדבר... מה פירוש... שום דבר לא חסום לי... אף אחד לא מעצבן אותי... סיימתי עם זה בבום ומאז כל יום נוסף שעובר נהיה לי יותר קל!!! ואילו חבר שלו זה בדיוק הפוך... כל יום נוסף שעובר עם המוגן... הוא פוגש עוד חסימה ועוד חסימה ועוד פעם ה' אומר לא מרשה... די... שום דבר לא מרשים פה בבית הזה... הנה לך דוגמא אחת מני אלף להתנהלות שאנחנו צריכים להתנהל מול עצמנו!!! ההבדל בין שני הבחורים... שלשניהם היתה משימה להגיד לעצמם את ה"אני לא מרשה" שה' אמור להגיד...

אחד אמר את זה בתקיפות!!! כמו שהקב"ה אמר לעם ישראל בשנה הראשונה ליציאת מצרים... הוא אמר את זה בתקיפות כמו אותו אבא טוב שאמר לילד שלו אני לא מרשה אחת ולתמיד!!! ומאז הכל היה אדיב וידידותי... ואילו חבר שלו שלא חתך... הוא העדיף ללכת עם עצמו בעדינות... בסוף מה התברר?? שדווקא הוא הזמין ריאקציה מול הקב"ה!! די... למה כל דבר הרבש"ע חוסם לי... למה כל דבר הוא אוסר עלי... והמערכת היחסים העדינה הזו בינינו לאבא שבשמים מוטלת כעת עלינו!!! יש אנשים שמסתובבים עם התחושה שה' מעמיס עליהם... חוסם אותם... מי יצר את התחושה הזו?? הם בעצמם!! העבודה שלנו זה למנוע את זה... למנוע את התחושה הזו... ואיך מונעים אותה???

להיות קצת יותר אסרטיבי!!! לשים גבולות ברורים!!! להגיע למסקנות ברורות... לא להשאיר את הנקודות חיכוך האלו שמזמינות את הקב"ה להגיד לנו אני לא מרשה אני לא מרשה... תן לחכם ויחכם עוד...

כלפי מה הדברים אמורים??? בדור המדבר או אפילו בזמן שביט ראשון היה קיים... אז מערכת היחסים היתה מאוד ישירה בין הקב"ה לעם ישראל... הקב"ה היה מדבר עם ישראל בצורה ממש גלויה!!! אם ישראל היו עושים רצון ה' אז ה' היה מחייך ואומר כן... כן... ונתתי מטר ארצכם וכו'... ואם עם ישראל היו עוברים על רצון ה'... אז ה' היה מזעזע את אמות הסיפים ואומר בקול מפיח אני לא מרשה!!! והוא היה אומר את זה פעם אחת וזה הספיק... הספיק לכמה שנים טובות... ככה היה אז... כשהנהגת המשפט היתה בגילוי גמור... אבל בדורנו אנו... שהנהגת המשפט מאוד נסתרת... כעת המגרש בידיים שלנו!!!

כשה' רוצה להגיד "אני לא מרשה"!!! הקב"ה לא אומר את זה במפורש... אני צריך להבין את זה לבד... בא נדבר במילים יותר פשוטות: בכל הקורונה הזו ה' דיבר איתנו!!! לא רק דיבר... דפק על השלחן... והרעיד את אמות הסיפים... ה' אמר אני לא מרשה משהו!!! מה בדיוק ה' אמר אני לא יודע... ו... ולא רק שאני לא יודע... אלא גם אל תצפה שיהיה איזה נס מיוחד שמי שלא היה לו אינטרנט ניצל מהקורונה ומי שיש לו נדבק... לא!!! אל תצפה לכזו הנהגה של גילוי... כי אנחנו לא ראוים לזה... אז מה כן?? אני!!! אני מול עצמי... מול הבית שלי... צריך לדבר במקום הקב"ה!!! אני צריך להגיד לעצמי את ה"לא מרשה" של הקב"ה... וממילא!!! פה מתחיל המגרש האישי שלי...

השאלה באיזה נימה אני בוחר להגיד את ה"אני לא מרשה" הזה??

אני כעת צריך להגיד לעצמי "אני לא מרשה" במקום הקב"ה..."

האם אני בוחר להגיד את זה בתקיפות שאינה משתמעת לשני פנים... אני עבד ה'!! ה' לא אוהב את זה!! זה לא בא בחשבון!! אין על מה לדבר!! אני לא מוכן!! אין!!! או שאני רוצה להגיד את זה בעדינות??

בא ניקח דוגמא מוכרת... אני מכיר שני בחורי ישיבות מתמודדים מול פגעי הטכנולוגיה... לשניהם לא היה קל... לשניהם היתה התמודדות לא פשוטה... אחד החליט להיות דרמטי!!! הוא הגיע למסקנה... אני מחזיק מכשיר שה' שונא אותו... זה לא בא בחשבון!!! ה' לא מרשה!! לא לא לא!! אם אני לא עוזב את זה ה' ישנא גם אותי... ובום!!! שבר... התנתק... עזב את זה לצמיתות... זה היה קשה... מאוד קשה... אבל פעם אחת זה היה קשה!!! (מה פירוש פעם אחת...?? תהליך אחד קשה...) ואז לאט לאט הוא אסף את עצמו והשתדל למלא את עצמו בצורה אחרת... לעומת זאת חבר שלי פחד לעשות צעד כזה דרמטי!!! הוא פחד שאם הוא יתנתק בבת אחת יהיה לו כ"כ קשה... שאם הוא שוב יפול הוא יפתח ריאקציה שהוא כבר לא יהיה מסוגל לחזור... לכן הוא החליט שהוא אמנם לא מתנתק לגמרי... הוא רק קונה מכשיר מוגן עם חסימה!!! ותכל'ס... מה קרה?? הוא קנה מכשיר מוגן... ואז הוא רצה להיכנס לזה... הופה!! חסום!!! ה' לא מרשה... אחרי עשר דקות הוא רצה להיכנס לאתר אחר... שוב חסום... שוב פעם ה' לא מרשה... אחרי שעתים הוא רצה לפתוח איזה קליפ... בום!!!

הוא מתחיל להתסיס ולעורר מחלוקת... ומותח את החבל ומותח ואז שוב הקב"ה כועס... שוב מעניש... שוב נבהלים מחרון ה'... הנה... שוב הקב"ה כועס... נו... כבר התרגלנו לראות את הקב"ה כועס... אז זהו שלא!!! ה' לא אוהב לכעוס!!! ה' אוהב אותנו והוא לא רוצה כל הזמן להגיד לא מרשה לא מרשה... ה' לא רוצה שנכיר אותו כאילו שהוא כל היום כועס...

לכן בשנה וחצי הראשונות הקב"ה עשה כמה רעידות אדמה מצמררות... הציב גבולות ברורים כדי שנבין מה לא... ומעכשיו שקט... הכל טוב...

שלושים וחמש שנה עברו מאז חטא העגל וחטא המרגלים וקורח ועדתו... סבא ר' חצקל יוצא מאוהל מועד עם שני הנכדים שלו הבוגרים שמרל וגעציל... סבא שומע אותם משוחחים... געצל שואל את שמרל: תגיד לי שמרל: ראית פעם את הקב"ה כועס?? האם פעם ראית שהקב"ה מעניש?? שמרל חושב וחושב... מנסה לאמץ את הזכרון... לא!!! לא זכור לי!!! תשמע... אני כבר בן 35... ומאז שנולדתי לא זכור לי אפילו פעם אחת שהקב"ה כעס על משהו... בחחחיים שלי לא ראיתי את הקב"ה מעניש... אני רואה שהקב"ה רק מחבק... עוטף... אוהב... נותן לנו מן ובאר וענני כבוד... סבא עומד מהצד ושומע את השיחה... והוא מוכרח להתערב... אוי שמרל שמרל... אתה כ"כ צודק!!! מאז שנולדת לא ראית את הקב"ה כועס אפילו פעם אחת... אתה יודע בזכות מי?? זה בזכות שלפני 38 שנה... כשעדיין לא נולדתם... אנחנו ניסינו את ה"יניסו אותי זה עשר פעמים..." בשנה וחצי הראשונים ניסינו למתוח את החבל... רצינו לבדוק האם הקב"ה מרשה או לא... **ואז הקב"ה כעס!!!** אבל היות והקב"ה מאוד אוהב אותנו וכ"כ לא אוהב לכעוס!!! לכן הקב"ה היה נחוש לכעוס רק פעם אחת ולתמיד!!! ולכן הוא כעס אבל ממממזה כעס... הוא הרעיד את אמות הסיפים שהבנו!!! הבנו עניין!!! זה הספיק לנו אחת ולתמיד לכל השנים הבאות... כן... בשעתו באמת לא כ"כ הבנו למה הקב"ה עד כדי כך כועס... מה קרה... בסה"כ לילה אחת התלוננו... בסה"כ לילה אחת ישבנו ובכינו... לכן אנחנו צריכים להיענש כזה עונש איום ונורא שבמדבר הזה יפלו פגריכם?? **אבל עכשיו!!!** 38 שנה אחורה... אני מבין למה הקב"ה הפגין כזה כעס איום ונורא... כי אם אז הקב"ה היה כועס רק קצת... מה היה קורה?? אז כל כמה לילות היינו שוב בוכים קצת... שוב הקב"ה כועס קצת... ושוב מכעיסים עוד קצת וה' שוב כועס עוד קצת... וכועס וכועס... ואז!!!! שניכם הייתם נפגשים פה- געצל ושמרל... ואתה יודע מה היית שואל את שמרל... תגיד לי שמרל... האם פעם ראית את הקב"ה **לא** כועס?? ושמרל היה חושב וחושב ומנסה להיזכר ומושך בכתפיו ואומר... לא!!! צר לי... אני כבר בן 35 ולא זכור לי אפילו פעם אחת שהקב"ה היה שמח במעשיו ומרוצה בבניו ולא כועס... מאז שאני זוכר את עצמי... תמיד הקב"ה במצב של כעס... אז הנה!!! זה בדיוק מה שה' רצה **שלא** יקרה!!! ולכן הוא אמר פעם אחת אני לא מרשה!!! והוא אמר את זה בקול גדול... וזהו... מעכשיו הכל טוב...

קום... תתרום מהרצפה!! לפני שיגיע העכבר...

יש בירושלמי (דמאי ז.) סיפור לא כל כך מוכר על רבי פנחס בן יאיר... הסיפור היה שפעם נפלה אבן יקרה מהכתר של המלך... ולא הספיקו המשרתים להרים אותה מהריצפה ופתאום הגיע עכבר ובלע את האבן היקרה ונמלט לאחד החורים ונעלם... המלך מאוד מאוד הצטער... מדובר היה באבן מאוד יקרה... והוא שמע שלר' פנחס בן יאיר יש שליטה על העכברים... (זה כבר סיפור כן מוכר... שיער אחת היה מכת עכברים שהיו אוכלים את כל התבואה והביאו את ר' פנחס בן יאיר והוא קרא לכל העכברים והם צייצו לפניו... אמר ר' פנחס שהעכברים אומרים שהם נשלחו לכאן בעוון ביטול תרומות ומעשרות... ואז בני העיר קיבלו ע"ע להקפיד על כך ורפנ"י אמר לעכברים ללכת..). הגיע המלך לביתו של ר' פנחס בן יאיר וביקש ממנו: תקרא לי לעכבר הזה שבלע לי את האבן היקרה... שאל אותו ר' פנחס בן יאיר: מה אתה רוצה ממני...?? מה... אני לוכד עכברים...?? ענה לו המלך: לא!! אבל שמעתי עליך שאתה יהודי קדוש ובעלי החיים נשמעים לך... יצא ר' פנחס בן יאיר לשדה וקרא לכל העכברים... כולם הגיעו... ואז ראה ר' פנחס איזה עכבר אחד שהיתה לו גיבנת והוא הבין שהגיבנת הזו היא האבן... ציווה אותו ר' פנחס בן יאיר שיקרא את האבן... והוא הקיא אותה וחזרה האבן היקרה לשכון כבוד בכתר המלך... עד כאן הסיפור...

שמעתי שיש במעשה הזה עומק נפלא על דרך הדרש... הרי מה קרה פה?? היתה אבן יקרה ששכנה כבוד בכתר המלך!!! והאבן היקרה הזו לפתע נפלה... נפלה מהכתר של המלך... קורה... קורה שאבן יקרה יוצאת מהמשבצת שלה ונופלת... דא עקא!!! שבדיק!!! בדיוק ברגע שהאבן נפלה... בדיוק אז הופיע איזשהו עכבר... שכאלו חיכה לרגע הזה... הוא כאילו... סליחה לא כאילו... אלא ממש עמד וחיכה לרגע שהאבן הזו תיפול מכתר המלך ובלע את האבן וברח...

כן!!! זה בדיוק הסיפור שלנו... יהודי יקר... אתה בן של ה'... העבודת ה' שלך... התפילה שלך... השמירת עיניים שלך... כל מעשה שלך יקר מאוד בעיני הקב"ה... אתה אבן ישראל!!! אתה בעצמך אבן יקרה ששוכנת כבוד על כתרו של מלך מלכי המלכים!!! כתר יתנו לך ה' אלוקינו מלאכים המוני מעלה... ומה יש שם בכתר? אותך!!! אתה הקבוצי מטה... אתה... עם כל הניסיונות שלך... ועם כל המאבקי רוח ונפש שלך... כל ההתמודדויות שלך בעבודת ה'... כל זה עולה עד כתרו של מלך...

והנה!!! קורה... קורה... זה נורמלי... מה קרה? האבן נפלה... נפלה מעל כתרו של מלך... שבע יפול צדיק וקם... זה נורמלי... זה קורה במשפחות הכי טובות... סליחה... זה קורה לצדיקים הכי גדולים... לא היה צדיק ועובד ה' שלא היו לו נפילות רוחניות... אז האבן נפלה מע"ג הכתר של המלך... דא עקא!!! שבדיק אז!! להכעיס... בדיוק ברגע של הנפילה... שאתה מרגיש כזה דפוק... מרגיש רחוק מה'... מרגיש לא שווה... בדיוק אז הגיח לו עכבר עם זנב ארוך... אתה יודע איך קוראים לעכבר הזה? קוראים לו עמלק!!! ויזנב בך כל הנחשלים אחריי!!!

עמלק הוא העכבר הזה שעומד בסבלנות ומחכה... הוא מחכה לשעת הכושר... הוא לא עכבר שגרתי שאוכל מכל הבא ליד... לא!! הוא עכבר מייבין... הוא פוזל לעבר הכתר של המלך... הוא רואה שם אבן טובה!!! הוא רואה שם אותם... והוא שם עליך עין... הוא רוצה לבלוע אותך... והוא יושב ומחכה לך... כעת!! כשאתה בחיזוק גדול... כשאתה עושה שטייגן ואתה מצליח ומרגיש שאתה נמצא על כתרו של מלך... אז הוא לא מעיז להתקרב אליך... אין לו גישה לכתר של המלך... אבל!!! הוא מחכה לרגע של נחשלות... לרגע של נפילה... ואז ברגע שאתה נופל מכתרו של מלך... ברגע שאתה פתאום מרגיש נפילה רוחנית... אתה פתאום מרגיש לא שווה... אז הוא מזנק עליך ורוצה לבלוע אותך!!! ויזנב בך... את מי?? את הנחשלים אחריי!!! עמלק מנסה לזנב רק אבנים שנפלו מכתרו של מלך... עמלק העכבר מגיע אליך ברגעים של נפילה... שאתה מרגיש אפס... אתה מרגיש דפוק... בקיצור: אתה מרגיש כמו עכבר... ובדיוק אז מגיע העכבר המקורי שנקרא עמלק ומתחיל להסביר לך עד כמה אתה באמת עכבר... עזוב אותך... אתה לא שווה... אין לך שום סיכוי... אתה כזה קטן... תראה כמה אתה קטן... בינינו... האם פעם ראית אבן טובה איזה קטנה היא?? היא פצפונית... אני בעצמי... פעם כמעט דרכתי על יהלום (שנפל מטבעת...) אתה בקושי שוקל... אף אחד לא רואה אותך... אתה לא שווה גרוש... והוא מדבר "טוב"!!! הוא משכנע... בפרט כשהוא מגיע בדיוק בזמן... כשאתה באמת נמצא באדמה... ואתה באמת מרגיש שכולם כמעט דורכים עליך וממשיכים הלאה... וככה הוא בולע אותך!!! יאלה... בא איתי... בא איתי לרשת... יש שם צחוקים... עזוב אותך מצפון... עזוב אותך כתר יתנו לך ה'... עזוב את כל החשבונות האלו... בא איתי... אתה יודע איזה צייקאב זה להיות עכבר... אתה יכול להיכנס לרשת ולגלוש איפה שאתה רק רוצה... אתה יכול ללכת ולכרסם ולקרסם ולמחוק ולהתעלל במי שאתה רוצה... הכל בזרימות... אתה יכול להשחית כל דבר בלי לחשוב פעמיים... בלי נערוועץ...

ותכל'ס... באותה שעה יושב מלכו של עולם ובוכה!!! נפלה לי אבן יקרה מהכתר!!! איפה האבן היקרה שלי?? איפה היא?? בני בכורי ישראל... איפה אתה... איפה הבן יחיד שלי... יענקי שלי... מוטי שלי... אבי שלי...

נו... באמת איפה אתה?? מקודם!!! קודם היית על הריצפה... נו... לא נורא... אם היית נשאר שם והיית מבקש יפה סליחה ואבא שבשמים היה מרים אותך... מנקה אותך מהאבק ומחזיר אותך בחזרה לכתר!!! אבל לא... פה פתאום הגיע העכבר עמלק ובלע אותך... הוא פשוט ישב ושכנע אותך עד כמה אתה אפס... עד כמה אתה לא שווה כלום... ואבא שבשמים בוכה... איפה אבן ישראל... איפה הבן יחיד האהוב שלי... ואז הקב"ה מגלה כביכול מי גנב את האבן היקרה... נו... מי?? עמלק!!! אבא שבשמים מתמלא בכעס עצור על העכבר הזה ששמו עמלק... מלכו של עולם קם מכסאו ונשבע!!! כי יד על כס ק-ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור... אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שאני אלכוד את העכבר הזה... עד שאני אמחה את שמו של העכבר הזה שבלע את האבן היקרה ביותר שלי... אבא שבשמים לא מוותר... הוא הולך לר' פנחס בן יאיר... נו... מה אפשר לעשות עם האבן היקרה שלי... אני חייב אותה בחזרה... ר' פנחס בן יאיר מושך בכתפיו... מה... אני לוכד עכברים? מאיפה אני יודע איפה לחפש את האבן היקרה של ה'??

אבל אבא שבשמים כ"כ מבקש... האבן הזו כ"כ יקרה לו... אז ר' פנחס בן יאיר עושה כל מה שהוא יכול להשחית אתה?? מקודם!!! קודם היית על הריצפה... נו... לא נורא... אם היית נשאר שם והיית מבקש יפה סליחה ואבא שבשמים היה מרים אותך... מנקה אותך מהאבק ומחזיר אותך בחזרה לכתר!!! אבל לא... פה פתאום הגיע העכבר עמלק ובלע אותך... הוא פשוט ישב ושכנע אותך עד כמה אתה אפס... עד כמה אתה לא שווה כלום... ואבא שבשמים בוכה... איפה אבן ישראל... איפה הבן יחיד האהוב שלי... ואז הקב"ה מגלה כביכול מי גנב את האבן היקרה... נו... מי?? עמלק!!! אבא שבשמים מתמלא בכעס עצור על העכבר הזה ששמו עמלק... מלכו של עולם קם מכסאו ונשבע!!! כי יד על כס ק-ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור... אין השם שלם ואין הכסא שלם עד שאני אלכוד את העכבר הזה... עד שאני אמחה את שמו של העכבר הזה שבלע את האבן היקרה ביותר שלי... אבא שבשמים לא מוותר... הוא הולך לר' פנחס בן יאיר... נו... מה אפשר לעשות עם האבן היקרה שלי... אני חייב אותה בחזרה... ר' פנחס בן יאיר מושך בכתפיו... מה... אני לוכד עכברים? מאיפה אני יודע איפה לחפש את האבן היקרה של ה'??

ופה אנחנו נמצאים!!! אנחנו נמצאים עמוק עמוק בניסיון של עמלק!!! לכל אחד מאיתנו יש את העכבר שלו... את אותו עמלק שעומד בצד ומחכה לרגע של החולשה שלך... ולכל אחד מאיתנו יש את הרגע הזה... ואז עמלק מגיע ומתחיל לכשכש בזנבו... ורוצה לזנב גם אותך... הוא עסוק בלהוכיח לך שגם אתה זנב!!! גם אתה גוק ואפס מאופס...

וכאן התפקיד שלך לקום ולזעוק עליו: אני אבן!!! אבן יקרה של אבא שבשמים!!! נכון... יש לי משיכה לדברים חומריים... אבל היא גופא... ה' רוצה אותי עם התכונות האלו... ה' רוצה לראות איך אני מתמודד עם הניסיונות האלו ועומד בהם בגבורה וזה בטיפול... אני עובד על זה... יום יבא וזהירות תביא את הזרירות... והזרירות שלי תביא נקיות, וטהרה, וחסידות עד רוח הקודש... אני אקח את האבן ואלטש אותה ואכשיר אותה שתהיה ראויה להינתן על כתרו של מלך... יום יבא ואני עוד ארכוב על החומריות שלי... אבל כעת!!! כעת שאני עדיין לא רוכב על החומריות... כעת אני עדיין אוזח בשלב שאני מתבוסס בחומריות... ולפעמים אני אפילו מוצא אותי מתבוסס בגללים של החומריות... (כמו שר' יוסף מתבטא על עצמו ייטי ואחמינה- אני אהיה בדורו של משיח... ואני אשב בצל גללי החומר של המשיח...) ושם אני אמליך את ה'!!! שם אני אהיה האבן היקרה של ה' ואשכון כבוד על כתרו של מלך... כתר יתנו לך ה'!!! מי?? קבוצי מטה!!! דווקא מכאן, דווקא מהמקום הזה אני נותן כתר לה'!!!